

Tělo

Ewa Farná

Nejsem obyčejná holka
jsem obyčejná žena
zvyklá na to co mám i nemám
jsem otevřená změnám

Mý oči jsou hladový
já je málokdy sklopím
život běží a to, co běží
na nás nechá stopy

uuuu
na nás nechá stopy
uuuu

Jizvy jak vzpomínky,
pihy suvenýry z prázdnin
a kárky důkaz, že jsme stejný blázni
není toho málo,
co se na mě podepsalo

Co všechno moje tělo
co už vydrželo
A dovedlo mě až tam
vždycky až tam,
tam kam mělo

Co všechno moje tělo
co už vydrželo
A dovedlo mě až tam
vždycky až tam,
tam kam mělo.

Nejsem obyčejná holka,
jsem obyčejná žena,
snažím se být spokojená,
se vším, co mám i nemám...

... nohy zrovna do nebe,
ale na nich pevně stojím
ruku v ruce s tím díkybohu vím
čím vším zvládl projít.

uuuuu ...
Vším zvládl projít
uuuuu...

Skrze vzpomínky,
a vyrytý rány
a důkazy, že jsme nevzdali plány
co na kůži se podepsalo,
mi nevadí, když to za to stálo

Co všechno moje tělo
co už vydrželo
A dovedlo mě až tam
vždycky až tam,
tam kam mělo

díky za to, že jsem
za to, že jsem kdo jsem
díky za to, kde jsem
že sem že sem kdo jsem